

MỘT TRONG MỘT TRIỆU

Cảm ơn, anh. Cảm ơn, Anh Shakarian.

Và xin chào, các bạn. Chắc chắn thật tốt được ở đây tại Los Angeles lần nữa sáng hôm nay, trước đại hội đồng này, và buổi nhóm sắp được diễn ra vào tuần tới tại Khách sạn Embassy. Tôi đang trông mong được gặp tất cả anh chị em ở trên đó. Và chúng ta hết thấy cùng ở dưới một sự mong đợi lớn ấy để gặp Chúa Jêsus của chúng ta, để nhìn thấy Ngài ở trên đó. Ngài hứa rằng Ngài sẽ có, “ở nơi nào có hai hay ba người nhóm nhau lại,” Ngài sẽ ở đó.

2 Và tôi tin chắc rằng tôi đã gặp Ngài sáng nay khi tôi bước lên những bậc cấp của thánh phòng này, khi tất cả mọi người với sự trông đợi lớn, đang chờ bữa điểm tâm và sự giảng dạy. Và thật là tốt lành được nhóm tại đây cùng với các bạn, và với thánh giả đài phát thanh. Có rất nhiều người ở đây, họ thì...Tôi phải đi xuống tầng kể, và nói với vài người. Và đã thấy rất nhiều lời thỉnh cầu, bệnh tim, và nhiều bệnh tật khác nhau trong thân thể họ, và chúng ta bây giờ ở đây để cầu nguyện cho những người đau ốm và bệnh tật.

3 Ngay khi tôi bước đến bậc tam cấp trên cùng...Tôi đang nhìn vào quý cụ đó bây giờ. Ông cụ đã tiến đến với tôi, và nói, “Anh Branham, những năm trước đây...” Ông nói ông bị đau tim rất nặng đến nỗi ông...họ nghĩ ông sẽ chết. Và đã cầu nguyện cho ông, và ân điển của Đức Chúa Trời đã chữa lành ông. Và sáng hôm nay ông ở đây, ở tuổi tám mươi mấy, thật sự vui mừng. Vì thế điều đó khiến cho chúng ta nhận lấy hy vọng mới.

4 Và bây giờ chắc chắn tôi đang nài xin những lời cầu nguyện của dân sự trong vùng phủ sóng phát thanh, cũng như ở đây. Sau khi tôi rời khỏi buổi nhóm này, tôi sẽ đi đến Châu Âu, xuống Châu Phi và vùng xung quanh, vì những buổi nhóm. Và điều này đang diễn ra bởi một khái tượng, vì thế sẽ có một buổi nhóm lớn ở đó, tôi chắc chắn vậy. Và tôi cảm thấy trong nhiều năm rằng Chúa muốn tôi trở lại. Chúc vụ hơi khiêm tốn, khiêm nhường mà Ngài

đã ban cho tôi, tôi không nghĩ Ngài đã kết thúc hoàn toàn với nó cho đến lúc này, ở trên đó. Dường như có thể là có một linh hồn ở đâu đó mà tôi có thể bắt được trong lưới Phúc âm, một điều mà Ngài đã ban cho tôi để đánh lưới người, đường lối về sự chữa lành Thiêng liêng, sự cầu nguyện cho người đau. Và chắc chắn tôi nài xin sự cầu nguyện của các bạn, anh chị em ở đây và cả những thánh giả nghe qua sóng vô tuyến.

⁵ Tôi không có thì giờ chỉ lấy một phân đoạn và giảng, mà tôi mong đợi sau vài phút ở đây trong—trong thánh...thánh phòng này, nhưng chỉ nói với—với anh chị em một lát, để làm quen. Và đối với quý thánh giả nghe đài, tôi sẽ cầu nguyện cho những người đó ở ngoài kia, ngay lập tức, và cũng như anh chị em ở đây. Và tôi chắc chắn vui mừng gặp tất cả những người bạn mới tốt quý này mà tôi chưa hề gặp trước đây, chỉ mới đến tiếp xúc với họ sáng nay.

⁶ Chúng tôi đã có những thì giờ tuyệt vời trong những buổi nhóm tại những nơi khác. Tôi không đi quá nhiều nữa, thật quá bận rộn. Chúng tôi chỉ cố gắng để giữ con đường đi đi lại lại giữa Jeffersonville, Indiana và Tucson, Arizona, nơi mà chúng tôi thường ra đó một vài năm trước, bởi một khả tượng của Chúa, mà cũng, đã sai chúng tôi ra đó, khi tôi không biết nơi nào để đi. Và nhiều người trong anh chị em ở đây, tại quán cà phê Clifton, tôi đã nói với anh chị em một chút trước khi tôi ra đi, và tại buổi nhóm Phoenix, về khả tượng mà đã đến. Tôi đã thấy bảy Thiên sứ trong một đám mây.

⁷ Và tôi biết, đối với quý thánh giả nghe đài, có lẽ nhiều người trong anh chị em không phải là Phúc âm trọn vẹn, và điều này có lẽ hơi mâu nhiệm đối với anh chị em. Mà, cũng là điều đối với tôi, nhưng có...Bất cứ ai mà có thể giải thích điều gì, thì anh chị em sẽ không phải tiếp nhận nó bằng đức tin nữa. Nó là điều mà chúng ta không thể nào giải thích, mà chúng ta phải chấp nhận bằng đức tin. Chúng ta không thể giải thích Đức Chúa Trời. Không ai có thể giải thích Đức Chúa Trời. Ngài là đấng tể trị, và Ngài thì vĩ đại và phi thường. Chúng ta chỉ—chúng ta chỉ chấp nhận điều đó bởi vì chúng ta biết Ngài hiện hữu ở đó. Và rồi bởi đức tin của

chúng ta, trong sự chấp nhận nó, Ngài mang sự đáp ứng lại cho chúng ta, với phép báp têm bằng Đức Thánh Linh.

⁸ Điều mà, tôi sẽ chỉ nói với anh chị em, trong chốc lát nữa ở đây, về, đường lối “của Đức Chúa Trời,” hay là, “nơi thờ phượng.” Và nơi duy nhất mà anh chị em có thể thờ phượng Ngài, nơi duy nhất mà Ngài sẽ gặp anh chị em, đó phải là...Có một Hội thánh, một nơi chốn, một thì giờ, một dân sự, trong tất cả mà Đức Chúa Trời gặp. Và tôi hy vọng rằng Chúa ban phước cho Sứ điệp đến với tấm lòng của anh chị em ở đây.

⁹ Bây giờ, đến với Tucson, thật kỳ lạ, những khái tượng đó nói với anh chị em trong Danh của Chúa. Không có một khái tượng nào trong đó như tôi có thể nhớ lại, sẽ hỏi có ai khác nếu họ có thể nhớ lại vào bất cứ lúc nào, rằng Ngài đã từng phán bất cứ điều gì ngoài Lễ thật không. Nó luôn luôn xảy ra đúng cách mà Ngài nói nó sẽ xảy ra.

¹⁰ Và Ngài được cho là, theo lời Kinh Thánh, trở lại với chúng ta trong những ngày cuối rốt này, trong loại chức vụ này. Điều đó sẽ xảy ra sau phép báp têm bằng Thánh Linh, và việc nói tiếng lạ, và sự chữa lành Thiêng liêng, và vân vân, những việc này. Nội dung của sứ điệp Ngũ tuần là những gì chúng ta đang nói đến ngày hôm nay. Chức vụ này của Chính Đấng Christ được lập lại giữa vòng dân sự của Ngài, với chính những điều giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở trên đất; trong Thân thể của Ngài, Nàng Dâu, là một phần của Ngài, đang làm những điều tương tự, như Chồng và Vợ, hay Vua và Hoàng Hậu, ngay trước lễ Cưới.

¹¹ Tuần này, ý Chúa, tôi muốn nói một ít về điều đó, trong chiến dịch của chúng ta ở đây, tại—tại Khách sạn Embassy, và hầu như làm quen với cách nói khiêm tốn của tôi về việc làm điều đó. Thời—thời điểm và thời giờ mà chúng ta đang sống, nếu một người không biết con đường nào để đi, việc gì để làm hay cách nào để xoay chuyển, thì anh—anh chị em sẽ không bước đi bằng đức tin nữa; anh chị em chỉ đoán mò, anh chị em đang làm liều. Và *làm liều* là—là “làm mà không có thẩm quyền chính thức.” Vì thế nếu chúng ta không có uy quyền chính thức thật sự để biết những gì Đức Chúa Trời phán sẽ xảy ra trong thời đại này, thì làm sao chúng ta sẽ đối diện với thời điểm đó? Và chúng ta

phải đối diện với nó, hiểu biết, bởi đức tin trong Lời Ngài, những việc mà được cho là sắp xảy đến bây giờ, và hoàn cảnh của các quốc gia, hoàn cảnh của các dân tộc, tình trạng của hội thánh, và vân vân.

¹² Chúng ta phải biết điều đó, và rồi làm thế nào bước ra để đối diện với nó. Nếu anh em không biết cách làm điều đó như thế nào, anh em chỉ—chỉ là những gì chúng ta đã từng gọi, hầu như, một cách bừa bãi; chỉ nhảy vào, hi vọng nó sẽ xảy ra ở đây, hi vọng *điều này* và hi vọng *điều kia*, và “nó sẽ xảy ra không?” Nhưng Đức Chúa Trời không muốn chúng ta làm điều đó. Ngài muốn chúng ta biết những gì Ngài đã phán về ngày hôm nay, và rồi đối diện với nó bởi đức tin, bởi vì Ngài đã phán nó sẽ xảy ra theo cách đó. Thế thì chúng ta—chúng ta biết anh em là Lẽ thật lúc đó, bởi vì anh em không có lời của người nào đó cho nó; anh em có Lời Ngài về những gì chúng ta phải làm. Và chúng ta hi vọng rằng Cha Thiên thượng của chúng ta sẽ—sẽ chấp nhận điều này cho chúng ta tuần này.

¹³ Bây giờ, tôi xin lỗi rằng tôi phải cắt bớt, về những gì tôi đã nói trong vài phút trước đây, về việc đến Tucson. Và tôi nghĩ, chính tôi, rằng đó là lúc kết thúc cuộc đời tôi. Tôi nghĩ không ai có thể đứng nổi trước cơn sốc đó về tình trạng đó mà đã xảy ra trong khải tượng đó buổi sáng ấy, khoảng mười giờ tại nhà, mà từng có thể còn sống sau đó.Ồ, tôi đến Tucson, dàn xếp với con trai tôi, cho vợ tôi và—và lũ trẻ sẽ đi cùng với nó sau khi tôi đã đi, bởi vì tôi nghĩ đó là lúc kết thúc của tôi. Và tôi, tại Phoenix và nhiều trong những buổi nhóm trước khi nó xảy ra, tôi đã nói với anh chị em đúng sự việc sẽ xảy ra thế nào.

¹⁴Ồ, một vài tháng sau đó, tôi đã lên Hẻm núi Sabino một buổi sáng, ở ngay phía bắc của Tucson. Tôi lên đó để cầu nguyện. Và trong lúc đang cầu nguyện, tôi đưa tay lên trời, nói, “Cha ôi, con cầu xin Cha rằng Ngài sẽ giúp con bằng cách nào đó, ban cho con sức mạnh, trong thì giờ mà con đang đối diện bây giờ. Và nếu công việc của con trên đất đã hoàn tất, thì con phải trở về cùng Cha. Và con không hối tiếc những gì đang đến, nhưng con biết rằng Ngài sẽ chăm sóc gia đình của con. Và con—con chỉ xin

Ngài bổ sức cho con trong giờ này.” Và cái gì đó đã đánh mạnh vào bàn tay tôi!

15 Bây giờ, đối với quý thánh giả nghe đài, tôi nói điều này có thể dường như lạ, nhưng đó là sự thật. Và Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét của tôi.

16 Tôi nhìn vào bàn tay tôi, và có một thanh gươm, có vỏ bao trên phần cán. Và cán của nó được làm bằng ngọc trai, và thật trông giống như vỏ bảo vệ cán trông giống như vàng. Và lưỡi—lưỡi gươm nó trông giống như sáng chói, ồ, cái gì đó giống như mạ vàng hay cái gì đó lấp lánh dưới mặt trời.

17 Bây giờ, khoảng mười hay mười một giờ sáng, con đường trên đỉnh núi. Anh em thử tưởng tượng cách mà một người (mà tôi cảm thấy rằng tâm trí tôi lúc đó sáng suốt) sẽ cảm thấy khi đứng đó với một thanh gươm không biết từ đâu, người ta ở cách đó hàng dặm, anh em đang cầm nó trong tay. Tôi đã cảm nhận về điều đó, đã cầm và vung vẩy tới lui, và, ồ, nó là một thanh gươm.

18 Và tôi nhìn quanh. Tôi nói, “Ồ, bây giờ, làm sao điều đó có thể từng xảy ra? Tôi đang đứng đây, đúng, ở đây, và không có ai ở quanh đây trong nhiều dặm, và điều đó đến từ đâu?” Và tôi nói, “Ồ, tôi—tôi cho là có lẽ đó là điều—điều Chúa muốn nói với tôi ấy là thời điểm chấm dứt của tôi.”

Và một Tiếng nói cất lên và phán, “Đây là Thanh Gươm của Chúa.”

19 Và tôi nghĩ, “Ồ, một thanh gươm, thì nó phải để...như dành cho một vị vua, để phong tước,” anh em biết, nó đã được sử dụng thế nào ở Anh quốc và những nơi khác. Tôi nghĩ, “Đó là những gì dành cho, để phong tước.” Và tôi nghĩ, “Ồ, có lẽ tôi được cho là đặt tay lên dân sự, hoặc...” Tôi có tất cả những thứ...Tâm trí con người có thể bị rối tung lên, anh chị em hiểu. Anh chị em không biết. Tâm trí chúng ta là hữu hạn; còn của Ngài là vô hạn. Vì thế, và như tôi đã, nó...Sau đó nó lìa khỏi tay tôi và tôi không biết nó đã đi đâu, chỉ biến mất. Ồ, nếu là một con người không hiểu một chút gì về những điều thuộc linh, anh chị em—anh chị em sẽ phát điên lên giống như thế. Anh chị em sẽ đứng đó, tự hỏi điều gì đã xảy ra.

20 Và Ngài đã phán, “Khải tượng không phải là lúc kết thúc của người. Nó dành cho chức vụ của người. Thanh Gươm đó là Lời. Bấy Ấn sẽ được mở ra, những sự bí mật của...”

21 Và rồi hai tuần sau đó, hay hai tháng, sau đó, thì đúng hơn, tôi lên núi cùng với một nhóm bạn khi nó xảy ra. Bảy Thiên sứ, trông rõ như anh chị em đang đứng ở đây, đang lướt xuống từ trên Trời. Những tảng đá trên núi bong ra và lăn xuống đồi, và—và người ta đang đứng đó đã gào thét và cứ như vậy, anh chị em biết, và bụi bay tứ tung khắp nơi. Và khi đó, Ngài phán, “Hãy trở về nhà của người. Bây giờ sẽ xảy ra, mỗi Thiên sứ sẽ là một trong những ấn của Bấy Ấn.”

22 Mà, nó được ghi trên băng ghi âm. Và sách sẽ sớm được ra mắt, bây giờ nó hầu như được ngữ pháp hóa. Như anh chị em biết, văn phạm của tôi không được tốt lắm, và người ta sẽ không...Anh chị em thật sự phải là những người yêu mến tôi và biết làm thế nào để hiểu tôi theo văn phạm của tôi. Nhưng một số thần học gia đang văn phạm hóa nó cho tôi, và lấy ra tất cả cái—cái...Ồ, có lẽ tôi đã nói sai từ ở đó. Tôi thậm chí không biết. Vì thế, tôi nghe người nào đó cười, vì thế tôi đoán rằng chữ “văn phạm hóa” là không đúng. Nhưng giống như người Hà Lan, anh chị em hiểu tôi vì những điều tôi muốn nói chứ không phải là những gì tôi nói, có lẽ vậy.

23 Và bây giờ tôi chỉ được phép nói, ba phút nữa, là kết thúc chương trình.

24 Bây giờ, quý anh chị em đang nghe đài thân mến, và những anh chị em đang bị bệnh tật và có nhu cầu trong cử tọa ở đây, mời anh chị em đặt tay lên nhau bây giờ trong khi chúng tôi có lời cầu nguyện này cho người đau. Bây giờ, Chúa Jêsus phán, mạng lệnh cuối cùng của Ngài cho Hội thánh, “Những dấu lạ này sẽ đi theo họ những kẻ mà tin.” “Họ,” họ những kẻ mà tin! “Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.”

25 Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, chúng con như những con trẻ hôm nay, chúng con đang vâng lời những gì Ngài bảo làm. Chúng con đặt tay lên tất cả những yêu cầu được nghe qua điện thoại này. Ngài nhìn thấy họ ngoài vùng phủ sóng ở ngoài đó, họ có nhu cầu như thế nào, đang đau đớn thế nào. Ngài nhìn

thấy những người ở đây có nhu cầu, đang đau đớn. Và chúng con dâng họ lên cho Ngài, Chúa kính yêu ơi, với đức tin này đặt trên Lời Ngài mà Ngài đã phán, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Xin nhậm lời, Chúa ơi, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. [Băng trống—Bt.]

[Anh Branham kết thúc bài phát thanh đầu tiên—Bt.]

* * * * *

²⁶ Cảm ơn, Anh Shakarian. Thật là một ân huệ lớn lao được quay trở lại một lần nữa trên đài phát thanh, để nói với những người bạn của chúng ta ngoài vùng phủ sóng, cũng như đang hiện diện ở đây.

²⁷ Và chúng tôi gửi lời mời này tới anh chị em, để đến Khách sạn Embassy vào chiều mai, để được cầu nguyện cho. Và không chỉ thế thôi, nhưng có thể mang theo những ai là tội nhân và những ai bị sa ngã. Nếu chúng ta chỉ cầu nguyện cho người đau, và chúng ta thật muốn nhìn thấy Đức Chúa Trời liên tục làm những phép lạ vĩ đại, nhưng đó chỉ là điều thứ yếu. Điều chính yếu là được cứu, được đổ đầy Đức Thánh Linh, điều mà tôi sẽ nói với anh chị em trong vài phút tới đây, và khả năng làm thế nào để chúng ta phải được đổ đầy Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

²⁸ Sự chữa lành Thiêng liêng thường thu hút sự chú ý của dân sự, và đem họ vào Sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Khi Đức Chúa Trời làm điều gì đó mà—mà họ biết là không...ồ, thật không thể hiểu. Chúng ta không thể trình bày một cách máy móc cho thấy nó đã được làm thế nào. Đức Chúa Trời làm điều đó theo cách tuyệt vời của Chính Ngài. Rồi điều đó lôi cuốn sự tập trung của dân sự, để biết rằng có một Sự Hiện Diện của một Đấng Quyền Năng ở đâu đó, mà có thể làm những điều vượt quá sự hiểu biết con người, và điều đó khiến cho họ nhìn vào Chiên Con của Đức Chúa Trời. Và luôn luôn là, sự chữa lành Thiêng liêng, tôi đã được bảo, và tôi tin, bản thân tôi, rằng khoảng sáu mươi, có lẽ, bảy mươi phần trăm, thuộc về chức vụ của Chúa chúng ta, là về sự chữa lành Thiêng liêng. Và Ngài đã làm điều đó để thu hút người ta. Rồi khi họ đến, Ngài phán, “Trừ khi người tin Ta là Đấng ấy, các người sẽ bị hư mất trong tội lỗi của mình.”

²⁹ Giờ đây, sự chữa lành Thiêng liêng vẫn là một tấm thiệp lời kéo vĩ đại, để khiến cho người ta trông cậy vào Chúa Jêsus. Và Tiến sĩ F. F. Bosworth, mà nhiều người trong anh chị em, là bạn với, và biết ông, và chức vụ của ông thật ý nghĩa đối với tôi rất nhiều khi tôi còn là mục sư trẻ tuổi. Tôi đã bắt đầu những buổi nhóm của tôi, và tôi chạy đến với Anh Bosworth. Anh đã thường nói, “Sự chữa lành Thiêng liêng,” đó là một lời tuyên bố hơi thô thiển một chút lúc này, anh nói, “Sự chữa lành Thiêng liêng là miếng mồi trên lưỡi câu.” Nói, “Anh đừng bao giờ cho cá thấy lưỡi câu. Anh cho nó thấy mồi, và sau khi nó cắn mồi thì nó cắn luôn lưỡi câu.” Vì thế đó là những điều chúng ta cố gắng làm. Đó là mục đích của...chúng ta...Mục đích của chúng ta là đưa người ta về với Chúa Jêsus Christ. Và Ngài là Đấng hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Vậy, nếu Ngài là Đấng Chữa Lành ngày xưa, thì hôm nay Ngài vẫn là Đấng Chữa Lành.

³⁰ Chỉ là lời làm chứng cá nhân trước khi tôi cầu nguyện cho người đau trên sóng phát thanh. Vài ngày trước đây, tôi đang ở trên núi nơi một biến cố vĩ đại đã xảy ra trước mặt mười lăm hay hai mươi anh em ở đó, nơi Thiên sứ của Chúa đã giáng xuống, và Ánh Sáng lớn bay lướt trông giống như sao chổi, bùng sáng lên khắp núi đồi, và những tảng đá bay xa đến hai trăm bộ, hoặc hơn nữa, ngang qua đó, cắt đứt những ngọn cây. Và tôi đang đứng ngay dưới Nó. Và đã nói với họ chỉ vài tháng trước khi nó xảy ra, Nó sẽ xảy ra tại đó và những gì sẽ xảy ra; thật ra, điều này đã được nói vào ngày trước. Và hết thấy những người này đã chui xuống những xe tải và những vật khác, cố gắng trốn khỏi. Họ không biết những gì đã xảy ra. Và Ngài phán và bảo những gì sẽ xảy ra ngay lập tức sau đó.

³¹ Đang ngồi trên tảng đá chắc chắn này ở đó, ngay nơi mà Ngài đã xuất hiện, tôi có một—một người bạn đã ở đó với chúng tôi, mà đã xuống từ trên Minnesota. Dân sự của anh cũng đang ở đây sáng hôm nay và tôi không chắc lắm nhưng có lẽ anh đang ở đây trên một tầng khác. Đó là Donavon Weerts, và một người bạn trẻ tốt quý, một người Lutheran đã dâng cuộc đời anh cho Đấng Christ và được đầy dẫy Thánh Linh. Thanh niên người Đức rất khiêm nhường, khoảng ba mươi tuổi, đã có gia đình, hai hay

ba đứa con nhỏ. Anh dời xuống Tucson làm hàng xóm của tôi, nơi có ba hay bốn trăm người đã di chuyển đến sống gần nhau. Vì thế anh ấy...

³² Và tôi rất vui khi có những người bạn hàng xóm như thế. Họ theo tôi tất cả những con đường từ Nam Phi, và mọi vùng lân cận, chỉ muốn được ở gần và nhìn thấy sự...với tôi, và được ở với tôi và tận hưởng những vui thú của Chúa.

Một anh chàng khiêm nhường như thế, tôi chưa bao giờ để ý đến anh nhiều.

³³ Đương nhiên, những người mà tôi biết và cộng tác tôi xem họ như là anh, chị em của chính mình vậy. Tôi quan tâm đến họ, và cảm thấy nếu tôi nghĩ họ đang vượt ra khỏi lần ranh, và đem họ ra một chỗ và nói chuyện với họ, bởi vì tôi yêu mến họ. Chúng tôi muốn sống cùng nhau trong miền Vinh hiển. Và đôi khi có lẽ, trong những buổi nhóm, anh chị em cho rằng tôi nói nặng với anh chị em. Không phải thế đâu. Đó không phải là vì tôi không yêu quý anh chị em, nhưng nó xuất phát từ trong tấm lòng tôi, bởi vì tôi—tôi...Nó phải theo cách đó. Chỉ có một cách để phục vụ Đức Chúa Trời, và đó là...Và chúng ta phải đi theo đường lối Ngài, cho dù chúng ta suy nghĩ là gì đi nữa. Đường lối Ngài!

³⁴ Và tôi để ý Donavon, trên dải tai phải của anh, bị sưng to gấp ba lần cỡ kích của nó, và trông rất đỏ.Ồ, lúc đó tôi nghĩ có lẽ, do chúng tôi đã ở, trong sa mạc một vài ngày, có lẽ do tai anh bị vướng vào cây xương rồng nào đó. Nhưng, nắm lấy tay anh, tôi mới nhận ra đó là một bệnh ung thư. Vì vậy tôi nói với Donavon, tôi nói, “Donavon, anh bị...Cái tai của anh bị như vậy bao lâu rồi?” Chỉ để hỏi qua loa, giống như tôi không biết. Tôi hỏi, “Cái tai của anh bị như vậy bao lâu rồi, Donavon?”

Anh trả lời, “Anh Branham à, khoảng sáu tháng rồi,” anh nói.

Tôi nói, “Tại sao anh không nói cho tôi biết?”

³⁵ Anh trả lời, “Ồ, thấy anh bận quá,” nói, “tôi không muốn—muốn nói.” Nói, “Tôi nghĩ có thể một lúc nào đó Chúa có thể nói với anh.”

Vì thế tôi nói, “Anh nhận thức nó là điều gì không?”

Anh nói, “Tôi có một ý kiến hay.”

Tôi nói, “Đúng thế.”

³⁶ Và sáng hôm sau, không hơn gì nữa, cầm bàn tay của người thanh niên đó, sáng hôm sau, thậm chí không còn một vết sẹo trên tai của anh. Nó hoàn toàn biến mất.

³⁷ Rất nhiều lần chúng ta nhấn mạnh, và cố gắng làm *điều này, điều kia*. Hoặc...Thấy đó, ấy là, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.” Nó không nói “nếu họ cầu nguyện cho kẻ đau.” “Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục!” Chúng ta phải có đức tin, chính chúng ta, trong những việc chúng ta đang làm. Được rồi.

³⁸ Vì vậy bây giờ Donavon có lẽ đang ở đây. Anh chị em sẽ gặp anh ấy. Anh sẽ ở đây, nếu anh không có mặt ở đây trong buổi sáng hôm nay, thì anh ở trên những tầng khác. Anh chị em sẽ gặp anh ấy, và anh sẽ làm chứng.

³⁹ Và tôi còn có thể nói gì hơn? Tôi tin Lu-ca, hoặc là Giảng, người, đã nói thể gian không thể chứa-...nắm giữ, chứa nổi những cuốn sách mà viết về những gì Ngài đã làm giữa vòng mọi người trong những ngày cuối cùng này; thể nào người đau được lành, những kẻ nghiện ngập được giải cứu, hàng ngàn người trong họ, và tất cả những loại bệnh tật và những nỗi đau đớn.

⁴⁰ Bây giờ, thưa quý thánh giả đang nghe đài, cũng như quý anh chị em đang ở đây, tôi đang giữ ở đây một số những lời thỉnh cầu đã được trình bày qua điện thoại sáng nay, điện thoại cứ reo liên tục từ khi chúng tôi có mặt ở đây. Và vì vậy chúng ta...Một trăm chín mươi sáu lời thỉnh cầu đã nhận được trong sáng nay, qua điện thoại, từ khi chúng tôi có mặt ở đây. Vậy chúng ta hãy hiệp chung trong sự cầu nguyện bây giờ cho từng nan đề...Bất kể quý vị đang ở bất cứ nơi đâu, ngoài vùng đất này, hãy đặt tay lên nhau, nếu quý vị là những tín hữu. Nếu không, anh chị em đặt tay lên cuốn Kinh Thánh hoặc cái gì đó ở ngoài đó, trong khi chúng ta cầu nguyện ở đây và ở đó.

⁴¹ Kính lạy Cha Thiên thượng, lời chứng nhỏ về Donavon Weerts, chỉ là một trong hàng ngàn, Chúa ơi, rằng Ngài thật quá độ lượng...Con cầu xin rằng Ngài nhìn xuống mỗi tấm lòng của những người đang ở đây cũng như những người đang nghe

radio. Xin cho họ, mỗi người, được chữa lành. Xin cho ma quỷ lìa khỏi họ, và xin cho họ được giải phóng khỏi những bệnh tật của họ. Xin nhậm lời, Cha ơi. Chúng con cầu xin điều đó, trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Ngài. A-men.

Cảm ơn Ngài, Chúa...[Băng trống—Bt.]

[Anh Branham kết thúc bài phát thanh thứ hai—Bt.]

* * * * *

⁴² Chà, đây là lần thứ ba dành cho tôi lên đây sáng hôm nay. Chao ôi! Và, anh chị em biết, chúng ta được bảo phải rời khỏi tòa nhà khoảng mười hai, mười bốn phút, hoặc gần như thế. Và ban quản lý đã nói, ai ở trên tầng khác đó, và họ không thể phục vụ được bữa ăn nào. Những bữa ăn của chúng ta kéo dài ra. Chúng ta có nhiều khóa học, anh chị em biết. Chúng ta rất, rất vui vì chúng ta đã có những bữa ăn thuộc linh thú vị, bữa tiệc ẩm thực ngon tuyệt, như tôi muốn gọi nó, sáng hôm nay cùng với nhóm người tốt quý này.

⁴³ Tôi muốn—muốn nhắc nhở rằng chúng ta có...những buổi nhóm lần nữa, vào chiều mai, trên khách sạn Embassy. Bây giờ, chúng ta sẽ cầu nguyện cho những người đau ở đó, và hy vọng Đức Chúa Trời đáp ứng chúng ta. Và tôi đã đến để góp phần, chức vụ của tôi, vào để làm (tất cả chúng ta đều có thể) buổi nhóm này được thành công. Không phải thành công do sự nhóm họp của chúng ta, nhưng thành công của dân sự trong việc tìm kiếm Chúa Jêsus Christ. Đó là sự thành công. Bất cứ buổi nhóm nào, cho dù chúng ta ca ngợi Đức Chúa Trời bao nhiêu, bao nhiêu điều kỳ diệu mà chúng ta thấy Ngài đã làm đi nữa, bao nhiêu lần Ngài phán với chúng ta trong Thánh Linh, và vân vân; trừ phi có điều gì đó được hoàn thành, một số linh hồn đã được đem vào Vương Quốc!

⁴⁴ Và Anh Shakarian đã vừa đưa ra một—một tuyên bố chân thật ngay bây giờ về những gì anh suy nghĩ về những ngày này mà chúng ta—chúng ta đang sống. Tôi thật sự tin vào điều đó với cả tấm lòng, rằng chúng ta đang sống ngay ở thời kỳ kết thúc, chỉ trong—chỉ trong bóng chiều tối. Mặt trời ở đằng xa. Và khi chúng ta nhìn thấy những điều đang xảy ra theo cách của chúng ngày

hôm nay, ồ, thật khó có thể nói những gì thế hệ khác sẽ mang lại. Một vài ngày trước đây...

⁴⁵ Để tôi bật mí cho anh chị em một vài điều bên trong. Người ta đã thực hiện một sự phân tích xuyên suốt Arizona, nơi tôi sống, trong tất cả các trường học. Họ đã cho trẻ em, không quen biết họ, một trắc nghiệm tâm trí. Và anh chị em thử đoán xem điều gì? Bao gồm trường trung học và—và các trường ngữ văn, có tám mươi phần trăm trẻ em đang đau đớn vì chứng suy nhược tâm thần. Bảy mươi phần trăm của chúng là những người nghiện xem ti-vi. Đây, những điều ác, chúng chỉ lén vào bám trên chúng ta mà chúng ta không...Anh chị em tự hỏi vì sao nó đến. Anh chị em có thể nghe Tiếng của Đức Chúa Trời đang gào thét chống lại nó, và tuy nhiên ở đây chúng ta—chúng ta tự tìm thấy mình vẫn vương với nó.

⁴⁶ Xin để tôi cho anh chị em thấy một điều gây sốc. Đây, “Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng Ta rằng, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa,’ thì đều được vào đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha Ta mà thôi.” Ý muốn của Ngài là Lời Ngài. Chúng ta có thể là rất sùng đạo, có những thì giờ thật tuyệt vời, la lớn, nhảy múa, trong những buổi nhóm này, mà chúng ta...Tôi không—tôi không muốn chỉ trích. Nhưng tôi có một—một bốn phận để làm đối với Chúa, và bốn phận đó là phải thành thật nói những gì Ngài muốn tôi nói. Và tôi—tôi rất biết ơn chi hội California những người đã cùng chia sẻ với tôi trong—trong sự xác quyết niềm tin của tôi. Nếu tôi không nói đến sự xác quyết này, thì tôi là một người giả hình và vậy thì tôi không thành thật với anh chị em. Và nếu tôi không thành thật với anh chị em, làm thế nào tôi sẽ thành thật với Đức Chúa Trời? Bởi vì tôi nhìn thấy anh chị em và nói chuyện với anh chị em. Dĩ nhiên, chúng ta, cũng làm vậy, với Đức Chúa Trời, nhưng chúng ta phải thật sự chân thành và thành thật với nhau. Chúng ta chắc chắn đang ở trong một—một thời đại khủng khiếp, khủng khiếp. Và có phải anh chị em đã từng thôi...

⁴⁷ Cho phép tôi đưa ra cho anh chị em một sự phân tích nhỏ. “Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng Ta rằng, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa,’ thì đều được vào đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha

Ta mà thôi.” Chúa Jêsus đã phán, khi còn ở trên đất, “Người ta sẽ sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời.” Mọi Lời! Không có nghĩa thỉnh thoảng, một Lời, nhưng bởi mọi Lời.

48 Chính vì tin sai một Lời, bởi của Đức Chúa Trời...những điều răn của Đức Chúa Trời, mà đã gây nên sự chết, buồn rầu, và mọi thứ bịnh tật và sự đau khổ, bỏ qua Lời Đức Chúa Trời, một Lời! Nếu nó đưa nhân loại vào sự chết, bởi sự bỏ qua, tin sai một Lời, “chắc chắn,” chắc chắn. Nhưng Ngài đã phán điều đó sẽ xảy ra. Sa-tan nói, “Chắc chắn sẽ không.” Nhưng nó đã xảy ra.

49 Vậy nên, chúng ta phải giữ mọi Lời của Đức Chúa Trời. Và nếu con người và tất cả sự đau khổ này và các thứ xảy đến trên nhân loại, bởi sự giải nghĩa sai, hoặc—hoặc tin sai một Lời, làm thế nào chúng ta quay lại bởi một Lời bị bỏ qua, nếu nó là cái giá phải trả cho tất cả điều này, thậm chí bằng mạng sống của Con Ngài?

...nhiều người được gọi,...ít người được chọn.

...nhiều người được gọi,...ít người được chọn.

50 Tôi không thể lấy một phân đoạn cho điều này, nhưng, bởi vì chúng ta không có thì giờ, nhưng chỉ để lại đôi điều cho anh chị em.

51 Chúng ta hãy suy nghĩ về...Một ngày kia tôi đi với Anh Shakarian, đến nơi mà người ta lai giống súc vật. Và tôi nhìn thấy phòng—phòng...trong phòng thí nghiệm nơi Anh Shakarian đưa tôi vào. Và họ nhúng vào trong tinh dịch của bò đực, bằng một dụng cụ rất nhỏ...như một dụng cụ, một que diêm, và lấy ra một số tinh dịch, đặt dưới cái kính mà có thể phóng đại nó lên hàng trăm lần. Và có những tinh trùng nhỏ bé đang nhảy nhót trong đó, trong mớ tinh dịch đó. Mà, chúng ta biết tinh trùng đến từ giống đực, và trứng đến từ giống cái. Và tôi đã hỏi nhà hóa học ở đó, tôi nói, “Điều gì khiến cho tinh trùng nhỏ bé kia nhảy nhót như thế?”

Người đó đáp, “Đó là—đó là những con bò đực nhỏ và những con bò cái nhỏ.” Hiểu không?

Và tôi hỏi, “Trong giọt nhỏ đó à?”

Anh đáp, “Vâng.”

⁵² Tôi hỏi, “Thế thì có lẽ trong toàn bộ khối tinh dịch có đến một triệu tinh trùng?”

Anh ấy đáp, “Ồ, vâng.” Hiểu không? Bây giờ, hãy xem kỹ.

⁵³ Vậy thì, khi điều kỳ diệu này xảy ra, có một cái trứng đang đợi một tinh trùng trong một triệu tinh trùng đó. Và không ai có thể nói đó là tinh trùng nào, hay cái trứng nào. Nếu anh chị em quan sát sự sinh sản tự nhiên, nó còn mâu nhiệm hơn cả—hơn cả việc sinh bởi trinh nữ. Bởi vì, trong tinh dịch này, có một tinh trùng được định trước để sống, và những tinh trùng còn lại sẽ chết. Và không phải tinh trùng đầu tiên gặp nhau; nhưng tinh trùng đầu tiên đến cùng với trứng. Có lẽ trứng có thể nhô lên khỏi mặt sau của tinh trùng, hoặc ở giữa tinh trùng; mầm cũng có thể làm giống như vậy, trứng cũng vậy. Tinh trùng chui vào trứng, và những cái đuôi nhỏ của nó rụng đi, và ở đó bắt đầu có xương sống. Chỉ có một trong cả đống đó, của một triệu tinh trùng, mà sẽ làm điều đó, chỉ một mà thôi; và điều đó được định đoạt bởi một Quyền lực vô định nào đó, đối với con người. Tuy nhiên bạn, mỗi một người, thì giống nhau, mỗi một trong những tế bào này thì giống nhau. Tương tự như ở loài vật. Cũng đồng một thể ấy với con người. Nó được xác định đó sẽ là trai, hay gái, đầu đỏ, đầu đen, hay cái gì. Nó được xác định bởi Đức Chúa Trời. Tất cả chúng trông giống nhau, cách tự nhiên, nhưng có một trong đó đã được định để sống; một trong một triệu, tuy tất cả chúng đều giống nhau.

⁵⁴ Khi dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai Cập, lúc đó họ có xấp xỉ hai triệu người ra đi cùng một lúc. Mỗi người trong họ đều được nghe sứ điệp của một tiên tri. Mỗi người trong họ đều nhìn thấy Trụ Lửa. Mỗi người trong họ đều được báp têm với Môi-se, trong Biển Đỏ. Mỗi người trong họ đều hát vang lên trong—trong Thánh Linh, đánh trống cơm và chạy lên chạy xuống bờ sông, cùng với Miriam, khi Môi-se hát trong Thánh Linh. Họ, mỗi người, đều đã uống nước từ cùng một Hòn Đá thuộc linh. Họ, mỗi người, đều đã được ăn Ma-na tươi mới mỗi đêm. Mỗi người trong họ! Nhưng chỉ có hai người vào được đất hứa, một trong một triệu.

⁵⁵ Sự thử nghiệm là gì? Tất cả họ đều uống nước trong cùng một Hòn Đá, tất cả họ đều ăn cùng Ma-na thuộc linh như chúng

ta đang ăn trong buổi sáng hôm nay, nhưng cuộc thử nghiệm Lời đã chứng minh họ. Khi nó đến với thì giờ ở Ca-đe Ba-nê-a, khi họ bắt đầu đi qua để vào vùng đất hứa, và họ không thể vượt qua được cho tới khi họ được thử nghiệm bởi Lời. Và tất cả mười—mười thám tử kia trở về, và nói, “Chúng ta không thể làm điều đó được! Dân đó giống như...Chúng ta giống như cào cào, đối với họ, tường thành của họ to lớn. Sự đối địch thật quá sức.”

56 Nhưng Giô-suê và Ca-lép đã làm vững lòng dân sự. Họ nói, “Chúng ta còn hơn cả có thể làm điều đó!” Tại sao? Đức Chúa Trời đã phán, trước từ khi họ ra đi, miền đất hứa, “Ta đã ban cho các ngươi một xứ. Ta đã ban nó cho các ngươi. Nó là của các ngươi.” Nhưng chỉ có một trong mỗi triệu.

57 Trên thế giới ngày nay có xấp xỉ năm trăm triệu người gọi là Cơ-đốc nhân, và mỗi ngày qua đi kết thúc một thế hệ. Và vậy thì, điều gì sẽ xảy ra nếu sự Cất lên sẽ đến hôm nay và năm trăm người, trên toàn cầu, sẽ được cất đi trong sự Cất lên? Anh chị em sẽ không bao giờ biết hoặc thậm chí thấy trong báo chí, về sự họ ra đi. Và sự Đến của Chúa là một sự Đến bí mật. Ngài sẽ đến và đi như kẻ trộm. Nó sẽ là số ít như vậy, cho đến khi...

58 Giống như đã xảy ra trong thời khi những môn đồ đã hỏi Chúa Jêsus, “Vì sao các Thầy thông giáo nói rằng—rằng Ê-li phải đến trước?”

Ngài phán, “Người đã đến rồi, và các ngươi không hề biết điều đó.”

59 Anh chị em đã có bao giờ nghĩ những gì những người đó đã nghĩ không? Họ đã đúng khi tin rằng Ma-la-...rằng Ma-...Ê-li sẽ đến. Và ông đã ở ngay giữa họ, mà họ không biết điều đó.

60 Sự đến của Con người cũng sẽ vậy! Họ sẽ làm với Ngài cũng một thế ấy. Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang ở đây. Ô, chúng ta sẽ làm gì với Điều đó? Có phải chúng ta sẽ ăn bánh Ma-na, và vân vân, và không tiếp tục tiến lên khi chúng ta tăng trưởng?

61 Anh chị em có bao giờ để ý một hạt giống, như Mục sư Pitts đã nói lúc nãy, và thế nào một hạt giống rơi xuống đất? Nhiều hạt giống ở trong đất. Khi Đức Chúa Trời vận hành trên nước, với Sự Sáng, và Sự Sáng sản sinh, sự Hiện diện đầu tiên của Đức Chúa

Trời, đã phán Sự Sáng đến bởi Lời Đức Chúa Trời. Và Lời Đức Chúa Trời là điều duy nhất mà đem lại Sự Sáng. Và khi nước trở lại, hạt giống đã có sẵn ở trong đất, và Sự Sáng chỉ làm nảy mầm những hạt giống mà còn giữ lại mầm sống trong chúng, sanh ra. Đức Chúa Trời thực hiện sự sáng tạo của Ngài.

⁶² Và bây giờ, vào buổi sáng Phục sinh có một Sự Sáng khác đập vào trái đất, khi Đức Thánh Linh được ban cho. Và Nó đã mang Sự Sáng đến cho những Dòng dõi đó mà Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước của Ngài, đã biết điều đó sẽ có mặt ở đây trên trái đất này. Như Ngài biết dòng dõi tự nhiên ban đầu, Ngài cũng biết dòng dõi thuộc linh đang ở đâu. Thân thể của anh chị em được đặt để nơi đây ngay trên đất, khi Đức Chúa Trời trước tiên dựng nên trái đất. Chúng ta là một phần của trái đất. Chúng ta đang nằm ở đó. Và bởi sự biết trước của Ngài, Ngài biết chính xác ai sẽ yêu mến Ngài và ai sẽ hầu việc Ngài, và ai sẽ không. Sự biết trước của Ngài nói lên điều đó. Nếu không, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Ngài không thể là Đức Chúa Trời mà không có sự vô hạn. Và nếu Ngài là vô hạn, thì Ngài biết tất cả mọi sự.

⁶³ Vì thế, anh chị em thấy người ta đang làm những điều ngớ ngẩn của họ. Họ vấp ngã với nó. Họ chạy đến với nó, và họ nghĩ *điều này* và *điều kia*, nhưng nó không hoạt động đúng, chúng ta thấy điều đó. Nhưng có một việc đang hoạt động đúng, đó là tìm kiếm ý muốn trọn vẹn của Đức Chúa Trời và đứng vững trong nó, đó là những gì mà Đức Chúa Trời đã kêu gọi anh chị em.

⁶⁴ Như Anh Jack đã nói lúc nãy về việc xuống đây tại—tại Pershing Square, tất cả sự lộn xộn. Người thì cách *này*, và người thì cách *kia*; và về những thần học gia, và vân vân, mà anh chị em muốn biết thần học gia nào đó, hãy đi xuống đó.

⁶⁵ Tôi đoán điều đó gần giống như tại Hyde Park ở Luân-đôn. Tôi đã xuống đó, mỗi người đều có ý kiến riêng của mình. Thật là một—thật là một sự tổng hợp thế giới thời hiện đại ở Babylon.

⁶⁶ Nhưng anh chị em có chú ý khi—khi Anh Pitts tiếp tục Sự điệp đáng yêu của anh sáng hôm nay với chúng ta không? Khi anh bắt đầu bước ra khỏi công viên, ở đó anh nhìn thấy một bông hoa loa kèn Phục sinh nhỏ. “Giữa tất cả sự lộn xộn,” khi anh mang nó đến cho chúng ta, “nó không có cách gì để nói ‘vâng’

hoặc ‘không.’ Thật là một sự sống của Đức Chúa Trời đang chiếu soi trong nó, trong giữa tất cả sự lộn xộn.” Chính là nơi đó có sự chói lòa của nó, bởi vì Đức Chúa Trời đã định cho nó ở đó. Ở giữa mọi sự xung đột, không ai chú ý đến nó. Họ đã không nhìn thấy một sự áp dụng thuộc linh về nó.

⁶⁷ Và ngày nay cũng vậy giữa tất cả những sự nhóm lại lớn của chúng ta và các nhóm, và những giáo hội và những giáo phái, và vân vân. Hội thì đang lôi kéo theo kiểu này, “Chúng ta phải là tín đồ Báp-tít, hoặc là tín đồ Trưởng Lão, phải là *thế này, thế kia, hay thế nọ*.” Trong giữa tất cả điều đó, có một bông hoa đang mọc lên. Có một quyền năng của Đức Chúa Trời ở ngay giữa chúng ta, đang được lớn lên trong giữa tất cả chúng ta. Chúng ta hãy chỉ dừng lại và nắm giữ nó, vài phút, và nhìn xem nó tuần này, và thấy nó mở ra ngay trước chúng ta. Chúng ta tin Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó. Phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

⁶⁸ Tôi biết rằng chúng ta nên đi xuống cầu thang bây giờ. Vì thế hãy cầu nguyện, mỗi người trong chúng ta,.

⁶⁹ Lạy Chúa kính yêu, khi chúng con cúi đầu trong sự Hiện diện của Ngài, chúng con cảm thấy rằng chúng con thật không xứng đáng đủ để cầu xin. Nhưng Ngài đã hứa với chúng con rằng, nếu chúng con đến, thì Ngài sẽ không bao giờ từ chối chúng con. Và những lời công bố thô sơ này mà vừa được nói lên, không chút nào là một giáo lý, “một từ trong một triệu,” nhưng thật hầu như dễ nhớ. Vì Ngài đã phán:

*...cửa thì hẹp, và đường thì chật, mà dẫn đến sự sống,
và sẽ có ít kẻ sẽ kiếm được nó.*

Vì nhiều kẻ được gọi, nhưng ít người được chọn.

⁷⁰ Hỡi Cha Đồi đồi, xin ban Ánh Sáng Phúc âm đến thành phố này, qua hội đồng vào tuần tới này. Và nếu có Mầm sống nào, bằng cách nào đó bởi sự dự phòng khôn ngoan, tuyệt diệu của Chính Ngài, giống như cố gắng để minh họa nó trong tình dịch của giống đục và giống cái, xin họ được xâm nhập vào trong hội đồng. Cầu xin Đức Thánh Linh cho họ Sự Sáng. Chúng con nhận thức rằng thời điểm có lẽ sẽ đến trễ hơn chúng con nghĩ về điều đó. Chúng con cầu xin, lạy Chúa, rằng khi chúng con đến đây,

chỉ tin rằng có thể có điều gì đó ở đây mà có thể được thực hiện mà sẽ giúp đỡ dân sự, hay—hay là bắt được con chiên cuối cùng. Chúng con biết, khi chuồng chiên đã đầy, thì Đấng Chăn Chiên sẽ đóng cửa lại.

⁷¹ Giống như đã xảy ra trong thời Nô-ê, khi thành viên cuối cùng của gia đình được mang vào, Đức Chúa Trời đã đóng cửa tàu lại. Và người ta đắm và nện, nhưng thật quá trễ. Lạy Chúa kính yêu, họ đã có cơ hội đó.

Ngài đã phán, “Ta là Cái Cửa của chiên.”

⁷² Và thật ấn tượng làm sao bài hát từ nhà thơ đó, “Còn chín mươi chín chiên kia không đủ cho Ngài sao? Nhưng, không, còn một chiên nữa.” Nó có thể là con chiên ghe tằm thường, hay nó có thể là một người không ra gì, có thể là cô này hay anh kia. Chúng ta không biết họ đang ở đâu, nhưng con chiên cuối cùng phải vào và rồi cửa sẽ được đóng lại. Ôi Chúa, Đấng biết hết mọi sự, xin tìm kiếm những đời sống chúng con sáng nay. Và sai chúng con đi đến bất cứ nơi đâu mà chúng con có thể đi, hầu cho chúng con có thể tìm con chiên cuối cùng đó, để cánh cửa sẽ được đóng lại và Đấng Chăn Chiên ở bên trong với chiên. Xin nhậm lời, Chúa ơi. Nếu con chiên đó có ở đây hôm nay, nếu con chiên đó được cho để vào...

⁷³ “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta. Và không người nào có thể đến, nếu Cha Ta đã không kéo người đến.”

⁷⁴ Và nếu có một sự rung động, hoặc một cảm xúc nhỏ, mà đây có thể là lúc cho ai đó ở đây trong cử tọa này, ở đây hay ở tầng dưới, hay họ có thể ở bất cứ nơi đâu, xin cho họ trả lời, “Vâng, lạy Chúa, con là một con chiên bé nhỏ lang thang đó đã đi lang thang cách xa; và đã cố đẩy lùi Nó ra khỏi, suốt cuộc đời con. Con—con—con cảm thấy rằng mình nên trở về, nhưng ngày hôm nay con đang lơ lửng ở phía thất bại. Con không thể đi lên hoặc đi xuống. Con không thể đi con đường nào.”Ồ, xin Đấng Chăn Chiên lớn đến, đưa bàn tay mềm mại xuống và mang chiên đó đến một chỗ an toàn, đặt nó lên vai của Ngài và mang nó trở về an toàn.

⁷⁵ Có thể có một người ở đây, Chúa ơi, bị đau ốm, trong một hoàn cảnh tương tự, mà bác sĩ đã nói, “Không gì có thể chữa khỏi được.” Ông ấy đã cố gắng để chữa, nhưng không thể nào chữa được. Nó vượt ra ngoài khả năng của ông. Ông ta không thể—không thể làm gì được. Thuốc men hay dao mổ của ông không thể làm gì được. Nhưng, Ôi Chúa, không có gì quá xa với cánh tay kỳ diệu của Ngài, và Lời Ngài là cánh tay của Ngài. Vì vậy chúng con cầu nguyện, lạy Chúa Kính yêu, rằng, sáng nay, trong lúc chúng con đang trò chuyện với Ngài, rằng Ngài sẽ đưa tay xuống và vực lên người mà bị đau ốm và không thể tự làm gì được, ở ngoài tầm với của mọi vấn đề khoa học, ngoài khả năng của bác sĩ, xin cho họ được chữa lành. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

⁷⁶ Khi chúng con nghĩ về Đa-vít, khi ông được giao trách nhiệm trên một vài con chiên, chỉ một vài con. Nhưng một ngày kia một con gấu đến bắt một con chiên nhỏ và mang đi, và sẽ ăn thịt nó (giống như một khối u sẽ ăn hết cơ thể), hay một con sư tử khổng lồ. Nhưng Đa-vít, không được trang bị thật tốt với một—một khẩu súng, hay, không một gươm đao, nhưng chỉ với một cái trình ném đá, ông chạy theo con chiên đó. Và khi thấy con—con thú đó định giết con chiên nhỏ, ông giết nó bằng cái trình ném đá đó. Chỉ bằng một thứ vũ khí nhỏ đơn sơ với miếng da thuộc và một sợi dây, và, nhưng ông đã tin tưởng vào nó.

⁷⁷ Chúng con không có thiên tài vĩ đại nào ở giữa chúng con, Chúa ôi. Chúng con là những người hèn mọn với những lời cầu nguyện nhỏ bé đơn sơ, nhưng chúng con đang đến sáng nay theo sau những con chiên của Cha. Người phụ nữ đó mà đã bước đi trên những đường phố, thật khốn khổ, đang hút thuốc, cố tìm kiếm sự bình an qua điếu thuốc; người đàn ông kia đã ngửi mùi ly rượu và cố đẩy nó lui, nhưng kẻ thù giữ chặt anh; chàng trai hay cô gái kia đã cố gắng làm điều lành, nhưng không thể tìm được sức lực để thoát khỏi điều sai trật đó; chúng con nhân Danh Chúa Jêsus, công bố con chiên đó trong buổi sáng hôm nay. Chúng con thách thức kẻ thù; bởi nó là một thứ đơn sơ, một cái trình ném đá, một lời cầu nguyện, nhưng chúng con đang đến để đem người đó trở về chuồng của Cha, để chúng con có thể tính về những điều mà đã được giao phó vào tay chúng con. Xin

quyền năng của Đức Chúa Trời giờ này đánh động đức tin, tận trong lòng của dân sự, và xin cho linh hồn hư mất được quay trở lại sáng hôm nay. Xin cho sự cảm dỗ của đời này lìa xa khỏi họ, để họ có thể bước đi. Và xin cho họ nhận thấy chính mình được an toàn trên vai của Chủ, được mang trở về lại an toàn. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

78 Xin Chúa ban phước cho hết thầy anh chị em. Cho đến khi tôi gặp anh chị em ngày mai, tôi sẽ giao buổi nhóm lại cho Anh Shakarian. [Băng trống—Bt.]

[Anh Branham kết thúc phần thứ 3—Bt.]

* * * * *

79 Điều này, tôi—tôi hy vọng rằng anh chị em sẽ...mà tôi đã tìm thấy ân điển nhiều hơn trước mặt Đức Chúa Trời và trước mặt anh chị em, để tin rằng tôi sẽ đứng đây để nói với anh chị em điều gì đó mà sai trật. Tôi đã trải qua lần sinh nhật thứ năm mươi sáu, ngày nọ. Đây không phải là Sứ điệp của một người già. Tôi đã tin điều này từ khi tôi còn là một cậu bé. Và nếu điều này không đúng, thì tôi là một người ngu dại nhất mà Đức Chúa Trời có trên thế gian này. Tôi đã dâng trọn cuộc đời tôi cho Cứu Cánh này. Và tôi xin nói điều này với lòng thành thật: nếu tôi có mười ngàn cuộc đời, tôi sẽ không bao giờ thay đổi quan điểm của tôi.

80 Bây giờ, sự chữa lành thì ở trong tầm tay của mọi người. Hãy nhớ, sự chữa lành đang ở trong anh chị em. Đức Chúa Trời đã đặt trong mỗi cây đào mọi trái đào mà sẽ ở trên nó, khi Ngài trồng nó trong Vườn. Đây, anh chị em chỉ...Cây đào hay cây táo, hoặc cây ăn trái, chỉ phải lớn lên, từ sự hút nước trong đất. Vậy thì mỗi người trong anh chị em đều có những tiềm năng trong anh chị em, để giải cứu mình, vì ấy là Đức Chúa Trời, từ khi anh chị em đã được trồng vào trong Đấng Christ bởi phép báp têm (không phải báp têm bằng nước), nhưng phép báp têm thuộc linh. Anh chị em đừng đến trong Đấng Christ bởi phép báp têm bằng nước. Bằng phép báp têm thuộc linh!

81 Chiều mai, ý Chúa, tôi sẽ nói về điều đó, *làm thế nào* và điều gì là sự áp dụng thực tế của Nó. Chúng ta sẽ nói điều này vào buổi

chiều vì vậy nó sẽ không làm trở ngại bất cứ buổi nhóm nào của anh chị em.

82 Bây giờ hãy nhìn, mỗi một anh chị em ở đây đang đứng như những tín hữu, đây, thế thì Sự Sống mà đã ở trong Đấng Christ thì ở trong anh chị em. Điều đó có thể, nếu anh chị em có thể thật sự thấy nó!

83 Chính là công việc của ma quỷ giữ cho anh chị em bị cản trở khỏi Điều đó, giữ cho anh chị em bị mù. Hẳn có thể cứ để cho anh chị em bị đui mù, đó là, đây, anh chị em không biết mình đang đi đâu lúc đó. Một người mà bị mù không thể nói mình đang đi đâu, người ấy cần phải tìm sự hiểu biết từ một người nào đó mà có thể nhìn thấy. Cho đến khi chúng ta có thể hiểu, ai đó phải nói với chúng ta Lẽ Thật là gì.

84 Và Đấng Christ đã chết cho anh chị em, và anh chị em được cấy ghép từ thế gian vào trong Đấng Christ. Và mọi điều trong anh chị em có cần thì ở ngay trong anh chị em, bởi phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Đúng vậy không? Bây giờ điều duy nhất mà anh chị em phải làm là chỉ bắt đầu uống từ Đó.

85 Và như một cây hút nước, nó bắt đầu nẩy ra lá của nó, nụ của nó, nẩy ra trái của nó mỗi năm. Trái không ở dưới đất; trái thì ở trên cây. Bao nhiêu người hiểu điều này, hãy nói “a-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy, đây, trái thì ở trên cây, và mỗi cây đều phải hút nước từ nguồn mạch của nó. Khi trời mưa xuống, ban cho cây, sự sống, để uống. Và, khi nó hút, thì nó lớn lên.

86 Và nó sẽ lớn lên cho đến khi nó kết đầy nụ, giống như Hội Thánh vậy, sẽ nở hoa trong thời đại này.

87 Và, khi chúng ta uống, chúng ta lớn lên. Nhưng nếu cây từ chối hút nước, thì cây không thể tăng trưởng. Và nếu anh chị em sẽ chỉ tin điều đó bây giờ, một cách riêng tư!

88 Bởi vì, anh chị em đã biết Chúa làm thể nào, tỏ cho thấy những điều khác nhau, về những gì anh chị em đã làm, những gì anh chị em không nên làm, và vân vân, trong buổi nhóm. Chúng ta đã hy vọng rằng Đức Thánh Linh sẽ giáng xuống trên chúng ta sáng nay và làm như vậy, khi chúng ta đứng. Nhưng tôi đã cứ chờ đợi.

⁸⁹ Tôi nghĩ đó là phần căng thẳng, nghĩ rằng ở tầng dưới họ muốn chúng ta ra khỏi đây, đây. Nhưng họ đang muốn chúng ta; chúng ta đã trễ bây giờ.

⁹⁰ Nhưng hãy tin điều này, với cả tấm lòng anh chị em. Xin vui lòng làm. Nếu tôi—tôi được ơn trước mặt anh chị em, như là một người thành thật, thì hãy tin điều này. Bây giờ hãy đặt tay anh chị em lên—lên nhau.

⁹¹ Bây giờ nhìn xem, nào, Kinh Thánh đã không nói, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau William Branham.” Đã không nói, “Nó sẽ theo Oral Roberts.” Đã không nói nó sẽ theo sau “Anh Kopp” hoặc “người nào đó.”

⁹² “Những dấu hiệu này sẽ theo sau họ,” số nhiều, “là những người tin. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Ấy là năng quyền đó của Đức Chúa Trời mà ở trong anh chị em, để mang Sự Sống đến cho người mà anh chị em đặt tay lên, nguồn ban cho Sự Sống của Đức Thánh Linh.

⁹³ Lạy Chúa kính yêu, trong Danh Chúa Jêsus Christ, trong giờ phút quyết định này khi hội thánh...xin cho họ đứng vào giây phút này, không có sự căng thẳng, và xin Quyền năng mà đã làm sống lại Đấng Christ từ mồ mả, làm cho họ sống lại ngay bây giờ bằng Lễ thật của Phúc âm, theo sứ mệnh của Chúa Jêsus đã giao, nếu họ “đặt tay lên kẻ đau, thì kẻ đau được bình phục.” Xin cho mọi quyền lực của ma quỷ, mọi sự ốm đau, mọi bệnh tật, mọi sự đau đớn, mọi sự dày vò đã xảy đến cho mọi người, xin cho nó lìa khỏi bây giờ bởi đức tin. Như dân sự đang tin, chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

⁹⁴ Bây giờ hãy đưa tay lên và dâng Ngài sự ca ngợi, nếu anh chị em tin rằng Ngài làm điều đó.

⁹⁵ Lạy Chúa kính yêu, đứa trẻ này sẽ chết, Chúa ôi, trừ khi điều này được thực hiện. Con định tội cái bấu này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin cho nó lìa khỏi đứa trẻ vô tội này. A-men.

Vậy thì, các bác sĩ đã cố gắng, và họ thất bại. Chỉ tin.

MỘT TRONG MỘT TRIỆU VIE65-0424

(One In A Million)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng thứ Bảy, ngày 24 tháng Tư, năm 1965, cho bữa điểm tâm Hội đồng Thông Công Quốc Tế Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn, tại Cà phê Clifton ở Los Angeles, California, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org